

I C 939/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jolanta Szymanowska

Protokolant Edyta Stanisławek Krukowska

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2013 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa: Z. K. (1)

przeciwko: Bankowi (...) Spółka Akcyjna w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. pozbawia wykonalności bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) wystawiony w dniu 11 października 2012 r. przez wierzyciela Bank (...) Spółka Akcyjna w W. przeciwko dłużnikowi Z. K. (1);

II. zasądza od Banku (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz Z. K. (1) kwotę 4.428,00 (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje pobrać od Banku (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Lublinie kwotę 9.620,00 (dziewięć tysięcy sześćset dwadzieścia) złotych

III. I C 939/12

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 19 lipca 2012 roku (data wpływu), skierowanym przeciwko pozwanemu Bankowi (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., powód Z. K. (1) wniósł o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego –bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...), z uwagi na przedawnienia roszczenia.

W drugiej kolejności powód wskazał, iż pozbawienie wykonalności przedmiotowego tytułu wykonawczego jest nadto zasadne z uwagi na to, że skierowano go wobec osób, które nie były poręczycielami kredytu, a więc nie są odpowiedzialne za spłatę zadłużenia, które zostało już zaspokojone wskutek egzekucji komorniczej z zabezpieczenia kredytu.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie Z. K. (1) wskazał, iż kredyt, którego spłaty domaga się bank, zaciągnął w 1991 roku. Od tego zaś czasu, do dnia dzisiejszego, nie otrzymywał żadnych pism ani z banku ani od komornika, w związku z czym w jego ocenie nastąpiło przedawnienie roszczenia.

Nadto nadmienił, iż nigdy nie był klientem Banku (...) S.A.(...)w L., dlatego też nie może być tym samym dłużnikiem przedmiotowego banku. Utrzymywał jedynie stały kontakt z Bankiem (...), którego był udziałowcem.

Wyjaśnił, iż w dniu 10 kwietnia 1991 roku zawarł z Bankiem (...)w L.umowę kredytową na zakup urządzeń do przetwórstwa rolno-spożywczego. Wskazał, iż jako poręczenie przyznanego mu kredytu, zdeponował wnioski o

poręczeniu kredytu podpisane przez T. K. (1), Ż. M., T. T. (1) i K. G., którzy byli jego współpracownikami. Następnie jednak ze względu na wycofywanie się współników z poręczenia, udało mu się porozumieć z Bankiem (...), który wyraził zgodę na przyjęcie jako zabezpieczenia kredytu, cesji zastawu na trzech autokarach, które stanowiły jego własność, przy jednoczesnym umorzeniu poprzednio zdeponowanych w przedmiotowym banku oświadczeń poręczenia kredytu.

W ocenie pozwanego całkowite rozliczenie, przyznanego mu przez Bank (...) kredytu nastąpiło w wyniku egzekucji, dokonanej przez bank w dniu 17 czerwca 1993 roku. Nadto w 1996 roku został poinformowany przez Bank (...), że jako następca prawny Banku (...) przeznacza jego udziały na pokrycie strat finansowych oraz że zalega on jeszcze ze spłatą kredytu w wysokości 5.000,00 zł. Powyższa należność wraz z odsetkami, zdaniem Z. K. (1), została wyegzekwowana przez Trzeci Urząd Skarbowy w L..

Na zakończenie powód wskazał, iż w 1997 lub 1998 roku został poinformowany przez Bank (...) Spółkę Akcyjną, jako następcę Banku (...) Spółkę Akcyjną, że zostało wszczęte przeciwko jego osobie postępowanie egzekucyjne, które następnie jednak zostało umorzone (pozew wraz z uzasadnieniem k. 2-4).

W piśmie procesowym z dnia 15 października 2012 roku (data wpływu) powód wskazał, iż domniemane roszczenie pozwanego Banku opiewa na łączną kwotę 192.409,46 zł na którą składają się: należność główna w kwocie 46.320,92 zł, odsetki umowne w kwocie 146.088,54 zł naliczone za okres od dnia 8 czerwca 1993 roku do dnia 27 lutego 1997 roku wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi w stosunku rocznym liczonymi od kwot powyższych należności w wysokości 192.409,45 zł od dnia 28 kwietnia 2010 do dnia zapłaty z zastrzeżeniem możliwości zmiany wysokości stopy procentowej odsetek ustawowych (pismo procesowe k. 12).

W odpowiedzi na pozew, pozwany Bank wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie wskazał, iż prowadzi egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 11 października 2012 roku Nr (...), któremu Sąd Rejonowy w Lublin-Zachód w L., postanowieniem z dnia 7 listopada 2012 roku w sprawie sygn. akt VIII Co 7812/12 nadał klauzulę wykonalności, gdyż jest następcą prawnym Banku (...) w L., który był z kolei następcą prawnym (...) Banku w L..

W ocenie pozwanego zarzut Z. K. (1) odnośnie prowadzenia przez Bank egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego wobec osób, które nie były poręczycielami jest nieprawdziwy, gdyż Bank (...) nigdy nie zwolnił z długu poręczycieli kredytu ani kredytobiorcy. Wyjaśnił nadto, iż poręczyciel nie może sam rozwiązać umowy poręczenia bez zgody wierzyciela. Dodał nadto, iż Bank dodatkowo zabezpieczył spłatę kredytu umową zastawu na autokarach, bowiem kredyt nie był przez dłużnika spłacany.

Pozwany wskazał również, że pozwany w 2001 roku uznał dług, bowiem zobowiązał się wówczas do comiesięcznego spłacania 100 zł przez okres 5 lat, pod warunkiem że bank odstąpi od egzekwowania należnych mu zobowiązań. W związku z tym w ocenie pozwanego Banku jego roszczenie nie uległo przedawnieniu.

Pozwany Bank dodał również, iż nieprawdą jest, że doszło do całkowitego rozliczenia kredytu w wyniku egzekucji dokonanej na rzecz Banku (...) przez Urząd Skarbowy, a egzekucja została umorzona z powodu braku majątku dłużnika.

Strona pozwana zaznaczyła również, że w 2005 roku komornik pouczył wierzyciela, że w przypadku umorzenia egzekucji z uwagi na jej bezskuteczność, wierzyciel będzie mógł w terminie 10 lat od daty umorzenia ponownie wszcząć egzekucję w trybie art. 826 k.p.c.

W ocenie pozwanego Banku kredyt stał się wymagalny w dniu 10 października 1992 roku czyli w momencie cofnięcia przez Bank (...) decyzji o konwersji kredytu. Następnie zaś w dniu 15 września 2008 roku i 8 marca 2010 roku Bank wezwał do zapłaty dłużników solidarnych (odpowiedź na pozew k.33-36).

Na rozprawie w dniu 22 maja 2013 roku powód sprecyzował żądanie pozwu, wnosząc o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego nr (...) z dnia 11 października 2012 roku, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności

postanowieniem Sadu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 7 listopada 2012 roku w sprawie sygn. akt VIII Co 7812/12, ze względu na przedawnienie roszczenia (protokół k. 116).

W toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska w sprawie. Pełnomocnik powoda popierał powództwo, wnosząc o jego uwzględnienie. Pełnomocnik pozwanego nie uznawał powództwo i wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 kwietnia 1991 roku Bank (...) przyznał Z. K. (1) kredyt w kwocie 500.000.000 złotych, przeznaczony na zakup wyposażenia, do prowadzonego przez niego Przedsiębiorstwa (...) (...) Z. K. (1), w związku z powyższym, zobowiązał się do spłacania zaciągniętego kredytu w miesięcznych ratach, opiewających na kwotę 62.500.000 zł, płatnych w okresie od dnia 1 lipca 1992 roku do dnia 1 kwietnia 1994 roku (skrypt dłużny dla rzemiosła prywatnego handlu i usług k. 67-68).

Poręczycielami powyższego kredytu byli T. K. (1), Ż. M., T. T. (1) oraz K. G. (okoliczność bezsporna).

W dniu 5 maja 1992 roku, pomiędzy Bankiem (...), a Z. K. (1), doszło do zawarcia umowy o ustanowieniu prawa zastawu na rzeczach ruchomych w postaci trzech autokarów, będących własnością Z. K. (2), celem zabezpieczenia roszczeń Banku wobec dłużnika (umowa k. 65-66).

W związku z nie dopełnieniem obowiązku zabezpieczenia spłaty kredytu przez jednego z poręczycieli, Zarząd Banku (...), w październiku 1992 roku cofnął decyzję o konwersji kredytu i postawił kredyt w stan natychmiastowej wymagalności (pismo k. 86). Z uwagi na powyższe, na podstawie tytułu wykonawczego (...) doszło do wszczęcia postępowania egzekucyjnego i zajęcia ruchomości dłużnika. Przedmiotowe postępowanie zostało umorzone w 1994 roku (protokół zajęcia ruchomości k. 5-5v, tytuł wykonawczy k. 81).

Z dniem 30 czerwca 1995 roku doszło do likwidacji Banku (...) w L.- wierzyciela Z. K. (1), a następnie do sprzedaży przedsiębiorstwa bankowego Bankowi (...) Spółce Akcyjnej w L..

W związku z powyższym, udziały Z. K. (1) w Banku (...), wynoszące 1065, 99 zł zostały przeznaczone na pokrycie straty bilansowej Banku (...) w likwidacji (pismo k.78).

W dniu 31 października 1996 roku doszło do wystawienia przez Bank (...) S.A.(...) w L. tytułu egzekucyjnego nr (...), dotyczącego zaległej spłaty 5000 zł i odsetek w wysokości 1000 zł skierowanego przeciwko Z. K. (1) (tytuł wykonawczy k. 82).

Z dniem 24 kwietnia 1998 roku nastąpiło przejęcie Banku (...) Spółki Akcyjnej przez Bank (...) Spółkę Akcyjną w L. (odpis pełny z rejestru przedsiębiorców Nr KRS (...)).

W toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego Bank skierował do Z. K. (1) propozycję zawarcia ugody poprzez rozłożenia zadłużenia na raty.

W odpowiedzi na przedmiotową propozycję Banku, Z. K. (1) w piśmie z dnia 29 marca 2001 roku wyraził zgodę na zawarcie ugody oraz zobowiązał się do uiszczania kwoty 100 zł miesięcznie przez okres 60 miesięcy (pismo k. 73-74).

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Lublinie w sprawie sygn. akt II Co 3100/03 doszło do wyznaczenia do prowadzenia egzekucji przeciwko dłużnikowi Z. K. (1), Komornika Rewiru VII w Lublinie (pismo k. 76).

W dniu 27 grudnia 2004 roku umorzono postępowania egzekucyjne, prowadzone na podstawie tytułu wykonawczego nr (...), z uwagi na bezskuteczność egzekucji. Postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania egzekucyjnego zostało doręczone Bankowi (...) S.A., w dniu 10 stycznia 2005 roku (postanowienie k.77, wysłuchanie wierzyciela k. 83). Niniejsze postanowienie uprawomocniło się w dniu 18 stycznia 2005 roku.

Pismem z dnia 15 września 2008 roku, a następnie pismem z dnia 6 lutego 2009 roku, Bank (...) S.A. wezwał Z. K. (1) do uregulowania zadłużenia (wezwanie do zapłaty k. 89, potwierdzenie odbioru k. 90, pismo k. 105).

Następnie pismem z dnia 8 marca 2010 roku, wierzyciel ponownie wezwał dłużników: Z. K. (1), T. K. (1), Ż. M., T. T. (1) oraz K. G. do zapłaty dotychczas nie uregulowanego zobowiązania w wysokości 305.511,42 zł, wynikającego z kredytu udzielonego Z. K. (1) w 1991 roku (wezwanie do zapłaty k. 87-88).

Postanowieniem z dnia 15 marca 2011 roku w sprawie sygn. akt VIII Co 1337/11 Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu w dniu 28 kwietnia 2010 roku przez wierzyciela Bank (...) S.A. w W. przeciwko dłużnikom Z. K. (1), T. K. (2), Ż. M., T. T. oraz K. G. (postanowienie k. 122 akt IICz 566/12).

Powyższe postanowienie zostało zmienione postanowieniem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 30 lipca 2012 roku w sprawie sygn. akt II Cz 566/12 poprzez oddalenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...).

W dniu 11 października 2012 roku Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wydał bankowy tytuł egzekucyjny Nr (...) przeciwko Z. K. (1), T. K. (2), Ż. M. i K. G. na kwotę 192.409,46 zł obejmującą należność główną w wysokości 46.320,92 zł oraz odsetki umowne w wysokości 146.088,54 zł wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi od dnia 11 października 2012 roku do dnia zapłaty (bankowy tytuł egzekucyjny k. 62-63).

Postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 7 listopada 2012 roku w sprawie sygn. akt VIII Co 7812/12 nadano klauzulę wykonalności przedmiotowemu tytułowi egzekucyjnemu (postanowienie k. 64).

W dniu 13 lutego 2013 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie, prowadzący egzekucję na podstawie powyższego tytułu wykonawczego wezwał dłużników: Z. K. (1), T. K. (1), Ż. M. i K. G. do zapłaty długu (wezwanie do zapłaty należności k. 75).

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na wskazanych powyżej dowodach w postaci dokumentów.

W ocenie Sądu autentyczność powołanych powyżej dokumentów nie budzi wątpliwości, co do formy, w jakiej zostały sporządzone. W ocenie Sądu, brak było podstaw, by wyżej wymienionym dowodom odmówić przymiotu wiarygodności. Tworzą one łącznie spójną i jednolitą całość, na której oparł się Sąd wydając rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo należało uznać za zasadne.

Z. K. (1) w przedmiotowej sprawie domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego nr (...) z dnia 11 października 2012 roku, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 7 listopada 2012 roku w sprawie o sygn. akt VIII Co 7812/12, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

Strona pozwana nie kwestionowała okoliczności faktycznych podnoszonych przez stronę powodową w toku sprawy, negowała zaś aby doszło do przedawnienia roszczenia.

Podstawę prawną powództwa stanowił art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w całości lub w części obejmującej roszczenie, które wygasło albo, które nie może być egzekwowane. W polskiej doktrynie przyjmuje się, że przedawnienie roszczenia jest zdarzeniem wywołującym skutek w postaci jego wygaśnięcia (por. E.Wengerek „Przeciwegzekucyjne powództwa dłużnika” WZPP Warszawa 1998, s.91 i przywołana tam literatura), lub prowadzi do niemożności egzekwowania,

zgodnie z art. 117 § 2 k.c. (por. H.Pietrkowski „Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Część trzecia. Postępowanie egzekucyjne”, Wyd.Praw. Warszawa 2006, s.192, t.1).

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż zobowiązanie Z. K. (1) wynika z zawartej w dniu 10 kwietnia 1991 roku umowy kredytowej z Bank (...) na kwotę 500.000.000 złotych, która miała być spłacana w miesięcznych ratach po 62.500.000 zł, płatnych w okresie od dnia 1 lipca 1992 roku do dnia 1 kwietnia 1994 roku.

Analiza zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wskazuje zaś, iż obecnie podstawą egzekucji prowadzonej przeciwko Z. K. (1) jest bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), wystawiony przez pozwanego w dniu 11 października 2012 roku, zaopatrzony w klauzulę wykonalności, postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 7 listopada 2012 roku w sprawie o sygn. akt VIII Co 7812/12.

Zgodnie z treścią art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia roszczenia wynosi lat 10, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Ustanowienie w przytoczonym przepisie terminu przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej stanowi odstępstwo od ogólnej zasady, zgodnie z którą termin przedawnienia wynosi lat dziesięć. Jednakże dla zastosowania tego wyjątku ustawa wprowadza wymaganie, aby określone roszczenie, które przysługuje podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą pozostawało „w związku z działalnością gospodarczą”.

W niniejszej sprawie udzielenie powodowi przez Bank (...) w L. – poprzednika pozwanego, kredytu w 1991 roku niewątpliwie stanowiło czynność prawną związaną z prowadzoną przez bank działalnością gospodarczą.

Nadto jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 30 stycznia 2007 roku, w sprawie sygn. akt IV CSK 356/06, termin przedawnienia roszczenia banku wobec osoby nie będącej przedsiębiorcą wynosi również trzy lata (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 października 2003 roku, II CK 113/02, OSP 2004/11/141, Prawo Spółek 2004/6/59).

W tym miejscu należy nadmienić również, iż bieg przedawnienia zgodnie z treścią art. 123 k.c. może zostać przerwany przez : każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia; przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje albo przez wszczęcie mediacji.

Po każdym zaś przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. Przy czym w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone (art. 124 k.c.).

Nadto zgodnie z treścią art. 125 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.

W niniejszej sprawie już w 1992 roku Zarząd Banku (...) cofnął decyzję o konwersji kredytu, postawił go w stan natychmiastowej wykonalności i doprowadził do wszczęcia wobec powoda postępowania egzekucyjnego, które następnie zostało umorzone w 1994 roku. Od tego czasu rozpoczęło bieg przedawnienie roszczenia, które zostało przerwane w 1996 roku, kiedy to ponownie wszczęto postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi. W toku niniejszego postępowania w dniu 29 marca 2001 roku doszło do zawarcia umowy pomiędzy wierzycielem a Z. K.

(1), który uznał dług. Następnie w dniu 27 grudnia 2004 roku Komornik Sądowy umorzył powyższe postępowanie z uwagi na bezskuteczność egzekucji. Przedmiotowe postanowienie zostało doręczone wierzycielowi w dniu 10 stycznia 2005 roku. Po jego uprawomocnieniu zaś w dniu 18 stycznia 2005 roku rozpoczął się na nowo bieg przedawnienia roszczenia.

Należy zauważyć, iż od tego czasu nie zaszły w ciągu trzech lat okoliczności, które zgodnie z treścią art. 123 k.c. przerwałyby bieg terminu przedawnienia. Dopiero bowiem pismem z dnia 15 września 2008 roku, a następnie pismem z dnia 6 lutego 2009 roku następcą Banku (...) - Bank (...) Spółka Akcyjna W. wezwał powoda Z. K. (1) do niezwłocznego uregulowania zobowiązania powiększonego o naliczone odsetki, wynikającego z kredytu, udzielonego przez Bank (...) w L., na podstawie skryptu dłużnego z dnia 10 kwietnia 1991 roku. Następnie zaś w dniu 30 kwietnia 2010 roku pozwany wystąpił do Sądu o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu nr (...). Ostatecznie Sąd Okręgowy w Lublinie postanowieniem z dnia 30 lipca 2012 roku oddalił wniosek o nadanie klauzuli wykonalności przedmiotowemu tytułowi egzekucyjnemu.

W niniejszej sprawie strona pozwana nie udowodniła, aby w jakikolwiek ze sposobów wskazanych w art. 123 § 1 k.c. w okresie od 18 stycznia 2005 do dnia 18 stycznia 2008 roku nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia roszczenia przysługującego pozwanemu Bankowi wobec Z. K. (1).

Czynnością przerywającą bieg przedawnienia po umorzeniu postępowania egzekucyjnego w 2004 roku mógłby być wniosek o nadanie klauzuli wykonalności kolejnemu tytułowi egzekucyjnemu, wystawionemu przeciwko dłużnikowi, który jednak w niniejszej sprawie został wniesiony już po upływie trzech lat od umorzenia postępowania egzekucyjnego.

W tym miejscu należy również dodać, iż nie ma tu zastosowania art. 125 k.c., który mówi o dziesięcioletnim terminie przedawnienia, bowiem bankowy tytuł egzekucyjny nawet po nadaniu mu klauzuli wykonalności przez sąd nie wywołuje skutków prawnych przewidzianych w przedmiotowym przepisie, dotyczących biegu terminu przedawnienia wierzytelności objętej tym tytułem, wobec czego obowiązuje w tym przypadku w dalszym ciągu termin przedawnienia wierzytelności określony w art. 118 k.c., który wynosi 3 lata (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 31 lipca 2003 roku sygn. akt II CKN 363/01).

W związku z powyższym nie ma wątpliwości, iż podniesiony przez powoda Z. K. (1) zarzut przedawnienia jest zasadny.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu uzasadnia treść art. 98 k.p.c.

Kierując się treścią § 6 pkt 6 i § 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm) Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3600 złotych powiększoną o podatek VAT w wysokości 828 złotych tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

W punkcie III wyroku, stosownie do treści art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005r., Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.), Sąd nakazał pobrać od pozwanego Banku na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Lublinie kwotę 9620 zł tytułem nieziszczonej opłaty od pozwu.

Biorąc powyższe pod uwagę i w oparciu o powołane przepisy prawa, Sąd orzekł jak w wyroku.